

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3162/2021
05.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новак Филиповић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Зиндовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3034/20 од 10.06.2020. године, у седници одржаној дана 05.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3034/20 од 10.06.2020. године и то усвајајућег дела става првог и другог изреке, као и става трећег и четвртог изреке (трошкови поступка).

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7180/18 од 13.09.2019. године, која је исправљена решењем истог суда П 7180/18 од 02.12.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде штете у износу од 21.800,14 динара, на име плаћених рачуна за воду. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко износа досуђеног ставом првим изреке пресуде, којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од још 954,70 динара, на име плаћених рачуна за воду. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од 4.600 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, на име плаћања закупнине за период од 92 месеца. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 414.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3034/20 од 10.06.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке, тако што су обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од 22.025,18 динара на име плаћених рачуна за воду, док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца преко наведеног износа до траженог износа од 22.754,84 динара и то за износ од још 729,66 динара, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од 4.250 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате на име трошкова плаћених закупнина за период од 85 месеци, док је у преосталом делу преко досуђеног износа, а до траженог износа и то за износ од још 350,00 евра тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде тако што су обавезани тужени да солидарно тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 199.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара, док је одбијен као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Допунским решењем Апелационог суда у Београду Гж 3034/20 од 23.09.2020. године, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка (такси за првостепену пресуду и за жалбу) солидарно исплате износ од 68.800,00 динара.

Против другостепене пресуде у преиначујућем делу, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове је тражио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање у ревизији на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није био предмет оцене ревизијског суда с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити сходно члану 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је користио стан број ... у сутерену стамбене зграде у Улици ... број ... у ..., који је представљао једну собу површине 12м², с тим да се преко пута овог простора налази вешерница у којој је постављен ВЦ са шољом и инсталирана је вода. Тужени су дана 26.03.2002. године срушили клозет у вешерници, скинули све водоводне и канализационе инсталације, због чега је тужилац био онемогућен да користи стан као и ВЦ и воду у вешерници. Решењем П 1865/04 од 01.11.2014. године утврђено је да су тужени дана 26.03.2002. године извршили сметање државине тужиоца у Улици ... број ... у ... у мирном коришћењу његовог ВЦ-а. Због наведеног, тужилац је био принуђен да изнајми собу

почев од 01.04.2002. године, па закључно са новембром 2009. године за месечну закупнину од 50 евра. У наведеном периоду тужилац је плаћао трошкове комуналија за свој стамбени простор, између осталог и за воду која је била инсталирана у вешерници.

Првостепени суд је ценећи приговор застарелости потраживања штете на име плаћених закупнина оценио да је исти основан сагласно одредби члана 376. ЗОО у ком делу је одбио тужбени захтев у целости, док је у погледу захтева за накнаду штете на име плаћених рачуна за воду закључио да је приговор застарелости делимично основан за период од 01.04.2002. године до 09.11.2002. године, па је у овом делу делимично усвојио, а делимично одбио тужбени захтев.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд правилно применио материјално право када је нашао да су тужени одговорни за материјалну штету коју је тужилац претрпео, а да је приликом оцене истакнутог приговора застарелости потраживања погрешно примењена одредба члана 376. ЗОО. Тужилац је плаћао закупнину за други стан у периоду од 01.04.2002. године до 30.11.2009. године, а обавеза плаћања закупнине по закљученим уговорима доспевала је 15-тог у месецу за текући месец. Како је тужба у овој парници поднета 09.11.2005. године, као и да је за застарелост накнаде штете прописан трогодишњи рок застарелости, нашао да је потраживање тужиоца на име причињене штете за плаћање закупнине делимично застарело за износ од 350 евра у ком делу је одбио тужбени захтев док је у преосталом делу за износ од 4.250,00 евра у динарској противвредности тужбени захтев усвојио. У погледу преосталог дела тужбеног захтева за накнаду штете на име плаћених рачуна за утрошену воду нашао је да је приговор застарелости делимично основан и то за период од 01.04.2002. до 30.09.2002. године у укупном износу од 729,66 динара, с обзиром да обавеза плаћања трошкова „Инфостана“ доспева 15-тог наредног месеца за потраживање из претходног месеца из којих разлога је преиначио првостепену пресуду у ставу првом и другом изреке и тужиоцу досудио износ од 22.025,18 динара, а одбио тужбени захтев за износ од 729,66 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право обавезивањем тужених да тужиоцу солидарно накнаде штету која је проузрокована радњама тужених, а на име трошкова плаћања закупнина и делимично незастарелог дела на име плаћених рачуна за воду, сходно члану 154. став 1. Закона о облигационим односима.

Одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године од када је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило, како је то прописано одредбом члана 376. став 1. Закона о облигационим односима. Застарелост почиње тећи првог дана после дана када је поверилац имао право да захтева испуњење обавезе, ако је законом за поједине случајеве није шта друго прописано, на основу члана 361. став 1. истог закона.

У конкретном случају, штета по тужиоца постоји у виду штете коју је имао за изнајмљивање другог стамбеног простора, јер је кривицом тужених онемогућен у коришћењу свог стамбеног простора, као и штета на име плаћеног утрошка воде коју кривицом тужених није користио. Рок застарелости у односу на трошкове плаћања

закупнине, почиње да тече за свако појединачно месечно потраживање 15-тог у месецу за текући месец, а за трошкове утрошка воде 15-тог наредног месеца за потраживање из претходног месеца. Стога је, правилно другостепени суд закључио да је, имајући у виду да је тужба поднета 09.11.2005. године, наступила застарелост потраживања по основу плаћене закупнине за период пре 09.11.2002. године односно за утрошак воде за период пре 30.09.2002. године.

Стога су неосновани наводи ревизије тужених о погрешној примени материјалног права при оцени приговора застарелости.

У преосталом делу ревизијски разлози се фактички односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, због којих разлога се ревизија у смислу члана 407. став 2. ЗПП, не може изјавити.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета у смислу одредбе члана 153. и 154. ЗПП у вези члана 165. став 1. истог закона.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да овај трошак није био нужан.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић